

Det var regeringens politik i går, det er vores politik i dag, og det vil også være regeringens politik i 2008 og 2009, når sundhedstjekket og midtvejsevalueringen af EU-budgettet finder sted.

Nøgleordene for regeringens politik om den fælles landbrugspolitik er derfor frihandel, markedsorientering, konkurrenceevne, bæredygtighed, viden og innovation. Og EU's landbrugspolitik er allerede på vej i den rigtige retning, men indsatsen skal styrkes fremover. Dette er nemlig helt afgørende, hvis EU's landbrugspolitik og vores landmænd skal klare sig i en globaliseret verden. Ellers bliver vi ikke i stand til at udnytte alle de muligheder, som globaliseringen medfører.

Kl. 20.20

Den politik arbejder regeringen aktivt for, og jeg kan konstatere, at der i Danmark generelt er bred opbakning til den politik – i både Folketinget, befolkningen og de berørte interesseorganisationer, eksempelvis Dansk Landbrug, Forbrugerrådet og miljøorganisationerne.

Så regeringen arbejder aktivt for at fremme danske synspunkter i EU. Det gør jeg på de månedlige landbrugs- og fiskeriministerrådsmøder i Bruxelles eller Luxembourg, ligesom jeg arbejder for den politik, når jeg deltager i bilaterale eller regionale møder, det være sig med de kolleger, vi har, det være sig med formandskabslandene. Vi diskuterer de her ting alle steder.

Det er også den linje, vi fremfører, når vi i Fødevareministeriet mødes med vores nordiske og baltiske kolleger forud for de månedlige rådsmøder for at koordinere vores politik og søge maksimal indflydelse; eller når mine embedsmænd jævnligt mødes med de EU-lande, vi er mest enige med, for at drøfte den langsigtede udvikling af den fælles landbrugspolitik. På møderne deltager lande som UK, Tyskland, Holland, Sverige, Estland, Letland og Tjekkiet, og det er jo positivt, at det er lykkedes for Danmark og andre ligesindede lande at udbygge alliancen af reformvenlige lande med tre af de nye EU-medlemsstater. Og med tiden kunne flere lande komme til, blandt alle de nye medlemslande kunne det f.eks. være Slovakiet.

Endelig søger regeringen i international sammenhæng at fremme danske synspunkter, bl.a. i verdenshandelsorganisationen WTO. I alle disse fora kender man på grund af en aktiv dansk indsats gennem en årrække vores synspunkter, hvilket jeg da også gerne vil kvittere tidligere re-

geringer for. Og det er vigtigt for at få regeringens politik igennem.

Men det er ingen hemmelighed, at de politiske ønsker er vidt forskellige rundtom i EU-landene, og derfor er det regeringens strategi, at man aktivt også fra sag til sag søger at maksimere dansk indflydelse. Det betyder, at vi i løbet af forhandlingsforløbet nøje vurderer, hvilke resultater Danmark skal opnå, før man kan stemme for et forslag. Nogle gange kan det efter regeringens vurdering være taktisk klogt at lægge stemmer til et forhandlingsresultat, der bevæger sig i en reformvenlig retning, men måske ikke er helt perfekt, for dermed kan man nemlig undgå, at der i stedet samler sig et flertal for en politik, der går i en helt forkert retning, og den overvejelse har jo også været fremherskende i Folketinget.

Regeringen må i politikfastlæggelsen også tage forhandlingstaktiske hensyn. Vi skal altid undgå, at de reformvenlige lande bliver isoleret i en gruppe, der kommer til at stå uden for indflydelse. Hvis Danmark stiller et forslag i EU om at fjerne hele EU's landbrugsstøtte i morgen, eller lad os bare sige i 2008-09, ville vi risikere, at vi med meget stor sandsynlighed aldrig kommer til at høste frugterne af den indsats, som skiftende danske regeringer har investeret mange ressourcer i de sidste mange år med henblik på at reformere og markedsorientere CAP'en.

Lad mig nu gå lidt mere i detaljer om de enkelte elementer i CAP'en. Den fælles landbrugspolitik har altid været omdrejningspunktet for at sikre ensartede konkurrencevilkår på EU-plan. Det er regeringens politik at fastholde, at landbrugspolitikken også fremover skal være fælles, så vi undgår renationalisering. EU's landbrug vil kun opleve vækst og udvikling, hvis vi åbner endnu mere op for samhandel. Et stærkt WTO med en klar landbrugsaftale giver fælles spilleregler på verdensmarkedet. Regeringen arbejder derfor aktivt i EU og WTO for en klar landbrugsaftale, og det er vigtigt, at den tilbageværende støtte under EU's landbrugspolitik er målrettet og kan falde under WTO's grønne boks.

CAP-reformen fra 2003 har bragt os et vigtigt skridt fremad, men der er stadig behov for justeringer og tilpasninger, i takt med at kravene til landbruget hele tiden ændres. EU's klassiske landbrugsstøtte skal reduceres, samtidig med at der sker en delvis overførsel af midler til landdistriktstøtte. Budgetdisciplinen er udgangs-